

Szegény gazdagok gazdag szegények

A BELVÁROSI CUKRÁSZDÁKBAN

„Itt van, itt a haut finance, a Madarassy Beck s a Láncai” — énekeltek negyven esztendővel ezelőtt a nagybirtok és a bankok korlátlan szabadságát biztosító ferencjózsefi liberalizmus idején Budapesten Gábor Andor híres dalában, amelyben az elegáns világ találkozóhelyének fonákságait gúnyolták ki és ha a fináncpatalizmus magas képviselői közül azóta már sokan el is távoztak körünkől, még ma is akad itt jó egy néhány és mi tűrös tagadás

születtek új gazdagok is.

Új gazdagok, akik alapjában véve szegények, mert nincs vagyonuk, de jól keresnek gazdasági életünknek azokon a mellékutain járva, amelyeket a félig államosított, félig magánkézben hagyott gazdaság teremtett meg számukra. Vannak azután régi gazdagok, akik már kezdenek elszegényedni, azaz le-süllyednek arra a nivóra, amin azelőtt az átlagpolgár élt. Róluk szól ez a kis riport, amely természetesen felületes, mint minden nagy témát felölelő rövid írásmű, mert pontos képet csak egy új „Éhes város” adhat róluk, ehhez azonban új Molnár Ferenc is kellene, persze baloldali kiadásban.

A szegény gazdagok

A szegény gazdagok ismertetőjele Budapesten, hogy nem olyan szegények, mint amennyire ezt magukról terjesztik, de nem is rendelkeznek már olyan hatalmas vagyonnal, mint amekkorát egyesek a zsebükben sejtene. Minden nap bejárnak a belvárosi elegáns cukrászdába, ahol ebédelni is lehet és azzal a hanyag eleganciával fogyasztják el napi ebédjüket, mint régen, de a ruhájukon már meg-látszik, hogy néhány évvel ezelőtt készült, persze, az akkori legjobb helyen.

Nagyobbrészt nyugdíjban vannak és szeretnék rövid úton el-hagyni ezt az országot.

Számuk napról-napra fogy, mert minden ütlevélszerzési nehézséget panaszoló előadásuk ellenére, naponta útrakél közülük egy-egy az itthon maradottak nagy bosszúsá-gára. A vállalat, amely valaha kor-látlan fellegvárunk volt, ma már nagyrészt nem az övék, az elegáns üzletnek gyakran van baja a gaz-dasági rendőrséggel és az üzemi bizottság még gyakrabban okoz álmatlan éjszakát nem egynek kö-zülük.

nem olyan gazdagok, mint amilyenek a szegény gazdagok hiszik őket.

de lényegesen többet keresnek, mint amennyi az állandóan han-goztatott „demokratikus meggyő-ződésük” és „szociális felfogásuk” mellett megengedhető lenne.

Ok rendszerint csak ebédidőben érkeznek az elegáns helyiségbe, mert napközben „rengeteg elintézni-valójuk van”,

dolgaikat rendszerint vállalataik elegáns autói bonyolítják le.

Karrierjük titka nem egyszer az, hogy valamilyen okból — ezúttal ne részletezzük ezeket — nem volt módjuk a múltban arra, hogy kompromittálják magukat és alkori mellözöttségük az elnyomatás

vonalán összehozta őket a demokrácia igazi harcosaival, kik elnyomottságuk és tájékozatlanságuk következtében nem ismerték fel bennük a karrieristát. A felszabadulás óta ezt ki is használják és két szájjal igyekeznek habzsolni mindazt, amitől a múltban elütö-ttek őket. Ezért nem gyűjtene-k va-gyont.

Asszonyaik mindig rendkívül elegánsak, de legutolsó divat-erint szabott ruháikat még némi szokatlansággal viselik és ez meg is látszik rajtuk.

Rendkívül szeretnék hason-lítani a szegény gazdagok asz-sonyaikhoz

és nem adják egy vak lóért, ha a cukrászdában egy asztalhoz ülhet-nek velük. Ez néha sikerül is nekik, ilyenkor ösztintien boldogok.

Szegény gazdagok és gazdag szegények talmi eleganciája így keve-redik az elegáns belvárosi helyiség-ben színesen, tarkán, miközben cső-rög, a tányér és pincérek egyked-vüen siklanak, mint akik sok-mindent láttak már.

Máté Iván

Asszonyaik még mindig ele-gánsak.

meg mindig többet beszélnek a ru-háról, a fodrászról és a szórakozás különböző lehetőségeiről, mint amennyi szegény, de iparkodó demokráciánkban illendő lenne, de a háztartási gondok is szóba-kerülnek már itt-ott, mert

nem tarthatnak annyi személy-zetet, mint ezelőtt

és néha nekik maguknak kell be-vásárolniuk. Persze ezt elegáns vásárlótáskával végzik és nem sza-tyorral, de azért mégis... ez már nem a régi világ és ezt érzik is.

A gazdag szegények

A gazdag szegények világa már egészen más még akkor is, ha eb-ben a patinás cukrászdában össze-keveredik a szegény gazdagokéval, mert ennek a világnak képviselői egyelőre úgy érzik, hogy minden az ő gazdagításukat szolgálja. Kar-rierjük legtöbbör a felszabadulás-sal kezdődött, az egyiké Debrecen-ben, ha véletlenül odavetődött, a másiké Pesten, a harmadik esetleg más táján az országnak. Ismertető-jelük, hogy

Máté Iván		Máté Iván		Tárgy		Osztalozás
Gazdag szegények a belvárosi cukrászdákban		Gazdag szegények a belvárosi cukrászdákban		640.24		
Máté Iván		Máté Iván		Hely		Személy
1948. január 30		1948. január 30		Idő		
(Idő)		(Köt. v. füz.)		(Oldal)		Helyszám
1948. január 30						